

Ministerstwo Zdrowia
Departament Kwalifikacji
Medycznych i Nauki

Warszawa, 30 września 2020 r.

KNLU.81222.200.2020.DR

Pani
Monika Potocka
Rzecznik Praw Lekarza
Okręgowa Izba Lekarska
w Warszawie
rzecznikprawlekarza@oilwaw.org.pl

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na Pani wystąpienie przesłane za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą Ministerstwa Zdrowia w dniu 21 września 2020 r., Departament Kwalifikacji Medycznych i Nauki uprzejmie informuje, że sprawy odbywania szkolenia specjalizacyjnego reguluje ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2020 r. poz. 514, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 31 sierpnia 2020 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1566).

Zgodnie z art. 1 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 1291), co w konsekwencji wprowadza przepis art. 16h ust. 2 pkt 4 w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentysty, lekarz na swój wniosek, może również odbywać szkolenie specjalizacyjne, w tym dyżury medyczne, w ramach wolnych miejsc szkoleniowych w trybie pozarezydenckim na podstawie umowy cywilnoprawnej o szkolenie specjalizacyjne, zawartej z podmiotem prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, w której określa się szczegółowy tryb odbywania szkolenia specjalizacyjnego i zakres wzajemnych zobowiązań na czas jego trwania, z zastrzeżeniem, że określona w umowie

wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż wysokość minimalnej stawki godzinowej za pracę ustalonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

Przepisy art. 16 pkt 6 ustawy z dnia 16 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz niektórych innych ustaw wyłączają przepis art. 16h ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, który stosuje się od dnia wejście w życie ustawy z dnia 16 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz niektórych innych ustaw.

Powyższa zmiana przepisu wynika z zastrzeżeń złożonych przez przedstawicieli Komisji Europejskiej do brzmienia dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry co wykorzystywane było przez podmioty akredytowane do szkolenia specjalizacyjnego. Z uwagi na to, że przepisy dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych nie przewidują w ramach wolontariatu (tj. bez wynagrodzenia) realizacji szkolenia specjalizacyjnego i wykonywania w trakcie niego świadczeń zdrowotnych, istniała konieczność dostosowania jej przepisów do obowiązujących norm unijnych. Ponadto, należy podkreślić, że przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. sprzed jej nowelizacji nie przywoływały w art. 16h przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057) regulującej warunki wykonywania świadczeń przez wolontariuszy oraz korzystania z tych świadczeń. Nie ulega wątpliwości, że wprowadzona ustawą zmiana przepisu wiąże się z koniecznością dokonania zmian dotychczasowych umów oraz rezerwowania środków na kształcenie lekarzy przez jednostki szkolące. Szkolenie specjalizacyjne to nie tylko forma szkolenia teoretycznego, ale również praktycznego. W trakcie szkolenia specjalizacyjnego lekarz specjalizujący się realizuje wobec pacjentów (pod nadzorem kierownika specjalizacji lub samodzielnie) świadczenia opieki zdrowotnej kontraktowane i finansowane przez NFZ, a w obszarze komercyjnym finansowane przez pacjentów.

Oznacza to, że od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz niektórych innych ustaw podmioty szkolące, które miały zawarte z lekarzami umowy cywilnoprawne na zasadach tzw. wolontariatu, muszą dokonać ich aneksowania, w celu wprowadzenia do treści umów zapisów o wynagrodzeniu, które nie będzie mogło być niższe niż wysokość minimalnej stawki godzinowej za pracę ustalonej

na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

Z poważaniem

Małgorzata Zadorożna

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/